

23 Φεβρουαρίου, 1993

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΟΣ,

Αιτητές,

v.

ΑΡΧΗΣ ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΚΥΠΡΟΥ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 805/91)

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Προσθήκη λόγων ακυρώσεως — Σε μεταγενέστερα στάδια της διαδικασίας, μόνον αν αυτοί αναφέρονται στην ίδια διοικητική πράξη.

- 5 Οργανισμοί Δημοσίου Δικαίου — Αρχή Τηλεπικοινωνιών Κύπρου — Κανονισμός 10(5) των Περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου, Γενικών Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 220/82) — Δεν απαγορεύει με οποιονδήποτε τρόπο την κατάταξη των υποψηφίων με σειρά προτεραιότητας — Η μέθοδος με βάση την οποία θα πρέπει να ενεργήσει το Συμβούλιο Προσωπικού δεν καθορίζεται στους Κανονισμούς και επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του οργάνου — Η συμβουλή του Συμβουλίου δε δεσμεύει την Αρχή Τηλεπικοινωνιών — Περιεχόμενο και υπαγωγή στον Καν. 24(5) των περί Προσωπικού της Αρχής Τηλεπικοινωνιών Κύπρου (Γροποποιητικών) Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 91/89) — Αρχαιότητα, στα πλαίσια των ισχυόντων για την Α.Τ.Η.Κ., δεν αποτελεί κριτήριο προαγωγής και δεν εφαρμόζεται αναλογικά η περί δημοσίων υπαλλήλων σχετική νομολογία.

20 Με την προσφυγή επιδιώχθηκε η ακύρωση της προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Τομέαρχη (Τεχνικού Προσωπικού) η οποία ήταν προϊόν επανεξέτασης, συνεπεία ακυρωτικών αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου.

25 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

1. Όπως έχει αποφασιστεί σε σειρά αποφάσεων, η προσθήκη περαιτέρω λόγων ακυρότητας σε μεταγενέστερα στάδια μιας δικαστικής διαδικασίας είναι δυνατή, εφόσον αυτοί αναφέρονται στην ίδια διοικητική πράξη.

5

Στην υπό κρίση υπόθεση ο λόγος ακύρωσης που πρόσθεσαν οι αιτητές στη γραπτή αγόρευσή τους, δεν αφορούσε την ίδια διοικητική απόφαση την οποία προσέβαλαν στην αίτησή τους, δηλαδή την απόφαση προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών ημερ. 25.6.91, η οποία ήταν και η μόνη που κατατέθηκε στη δικογραφία.

10

2. Ο Καν. 10(5) των Κανονισμών δεν απαγορεύει με οποιονδήποτε τρόπο την κατάταξη των υποψηφίων με σειρά προτεραιότητας. Η αξιολόγηση των υποψηφίων με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοσή τους και η κατάταξη των επικρατέστερων κατά σειρά προτεραιότητας, ήταν ενέργεια απόλυτα επιτρεπτή. Η μέθοδος με βάση την οποία θα πρέπει να ενεργήσει το Συμβούλιο Προσωπικού για να διαμορφώσει τη συμβουλή τους προς την Αρχή, δεν καθορίζεται στους Κανονισμούς, συνεπώς η μέθοδος αυτή επαφίεται στη διακριτική ευχέρεια του οργάνου (βλ. *Έλλη Χριστοδουλίδου v. ΑΤΗΚ*).

15

20

Η εισήγηση των αιτητών ότι το Συμβούλιο δε συμβούλευσε απλώς, αλλά προέβη σε σύσταση των υποψηφίων, επίσης δεν μπορεί να ευσταθήσει για το λόγο ότι βάσει του Καν. 10(5), η συμβουλή αυτή δεν έχει επιτακτικό χαρακτήρα και δε δεσμεύει με οποιονδήποτε τρόπο την Αρχή, η οποία προβαίνει σε δική της κρίση. Στην προκειμένη περίπτωση η Αρχή, διενήργησε δική της έρευνα και κρίση για τους υποψηφίους, όπως γίνεται φανερό από τα πρακτικά της συνεδρίασης της ημερ. 25.6.91 και δεν ακολούθησε τη σειρά προτεραιότητας του Συμβουλίου Προσωπικού.

25

30

3. Σύμφωνα με τον Καν. 24(5) της Κ.Δ.Π. 91/89, "Το Συμβούλιον Προσωπικού δικαιούται επί παντός ζητήματος εισαγομένου εις αυτό να καλεί προς παροχήν πληροφοριών πάντα ιεραρχικώς προϊστάμενον του υπό κρίσιν προσωπικού ως και να ζητεί εγγράφως διασαφηνίσεις". Η απόφαση για κλήση των Προϊσταμένων των υποψηφίων προς παροχή διευκρινίσεων, ήταν ενέργεια η οποία ενέπιπτε στις εξουσίες που οι Κανονισμοί παρείχαν στο Συμβούλιο Προσωπικού.

35

40

4. Η διαφοροποίηση των εισηγήσεων του Γενικού Διευθυντή από εκείνη που είχε διατυπωθεί κατά τον ουσιώδη χρόνο της ακυρωθείσας πράξης, δεν ήταν ανεπίτρεπτη. Ένας από τους λόγους για τους οποίους είχε ακυρωθεί η πρώτη απόφαση ήταν το γε-

γονός ότι ελαμβάνετο υπόψη για τη διαμόρφωση κρίσης το Τμήμα και η Υπηρεσία όπου υπηρετούσαν οι υποψήφιοι, σε σχέση με το χώρο όπου υπήρχαν οι κενές θέσεις. Συνεπώς, με την αλλαγή των πιο πάνω κριτηρίων, η αλλαγή κρίσης και η νέα κρίση μετά την επανεξέταση ήταν επιτρεπτή.

5

5. Τα κριτήρια τα οποία έλαβε υπόψη η Αρχή για τη διαμόρφωση κρίσης, ήταν τα νομοθετημένα. Η αρχαιότητα δεν αποτελεί κριτήριο προαγωγής, ούτε και εφαρμόζεται αναλογικά η νομολογία η οποία διαμορφώθηκε για τους δημόσιους υπαλλήλους, όπου η αρχαιότητα αποτελεί ένα από τα θεσμοθετημένα κριτήρια.

10

6. Οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν ότι υπερείχαν καταφανώς των ενδιαφερομένων μερών. Η Αρχή διενήργησε τη δέουσα έρευνα και συγκεκριμενοποίησε όλα τα δεδομένα που μελέτησε και τα οποία αναφέροντο στον ουσιώδη χρόνο, προήγαγε δε αναδρομικά τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως είχε υποχρέωση, από 1.1.86.

15

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

20

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Tyllirides v. CYTA (1987) 3 C.L.R. 2071,

25

Tyllirides v. CYTA (1987) 3 C.L.R. 920,

PIK v. Καραγιώργη κ.ά.(1991) 3 Α.Α.Δ. 159,

Cyprus Flour Mills Co. Ltd. and Another v. R. (1973) 3 C.L.R. 690,

30

Medcon Construction and Others v. R. (1968) 3 C.L.R. 535,

Demetriades and Others v. CYTA (1988) 3 C.L.R. 1589,

35

Χριστοδουλίδου v. ΑΤΗΚ (1993) 4 Α.Α.Δ. 40,

Χ" Βασιλείου κ.ά. v. ΑΤΗΚ (1992) 4 Α.Α.Δ. 4136.

Προσφυγή.

40

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Αρχής με την οποία προάχθηκαν στη θέση Τομέαρχη (Τεχνικού Προσωπικού) τα ενδιαφερόμενα πρόσωπα από 1.1.1986, αντί οι αιτητές.

Τ. Παπαδόπουλος, για τους Αιτητές.

Κ. Χ" Ιωάννου, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

5

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Με την παρούσα προσφυγή οι αιτητές ζητούν από το Δικαστήριο την πιο κάτω θεραπεία:

"1. Δήλωση του Σεβαστού Δικαστηρίου ότι η πράξη ή/και απόφαση των Καθ' ων η Αίτηση η οποία κοινοποιήθηκε με την εγκύκλιο του Γενικού Διευθυντή ημερ. 26.6.1991 και με την οποία προήχθησαν στη θέση Τομεάρχη (Τεχνικού Προσωπικού) οι (1) Στέλιος Ιωακείμ και (2) Γεώργιος Τυλληρίδης από 1.1.1986 αντί των Αιτητών είναι άκυρη και στερείται νόμιμου αποτελέσματος."

10

15

Οι προσφυγές αυτές είναι το αποτέλεσμα επανεξέτασης της πλήρωσης θέσεων προαγωγής στη θέση Τομεάρχη Τεχνικού Προσωπικού, μετά από τις ακυρωτικές αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου στις υποθέσεις *Tyllirides v. CYTA* (1987) 3 C.L.R. 2071, *Tyllirides v. CYTA* (1987) 3 C.L.R. 920, την απόφαση στην *Hadjisoteriou v. CYTA* (1988) 3 C.L.R. 1092 και την απόφαση στις προσφυγές 281/88 και 393/88, ημερ. 17.10.88 και την ανάκληση των προαγωγών ημερ. 30.5.91, σαν αποτέλεσμα της απόφασης της Ολομέλειας στην υπόθεση *PIK v. Καραγιώγη κ.ά.* (1991) 3 Α.Α.Δ. 159, που κήρυξε αντισυνταγματική τη συγκρότηση των Συμβουλίων των Ημικρατικών Οργανισμών με βάση το Ν. 149/88 και τις πράξεις που εκδόθηκαν δυνάμει αυτού, άκυρες.

20

25

Οι αιτητές με τη γραπτή τους αγόρευση, ζήτησαν σαν επιπρόσθετο λόγο ακύρωσης να κηρυχτεί άκυρη η πράξη ή απόφαση της Αρχής, με την οποία προάχθησαν στη θέση Τομεάρχη ο μεν αιτητής (1) από 1.6.87 αντί 1.1.86, ο δε αιτητής (2) από 1.6.86 αντί 1.1.86.

30

Όπως έχει αποφασιστεί σε σειρά αποφάσεων, η προσθήκη περαιτέρω λόγων ακυρότητας σε μεταγενέστερα στάδια μιας δικαστικής διαδικασίας είναι δυνατή, εφόσον αυτοί αναφέρονται στην ίδια διοικητική πράξη (βλ. *Cyprus Flour Mills Co. Ltd and Another v. R.* (1973) 3 C.L.R. 690, *Medcon Construction and Others v. R.* (1968) 3 C.L.R. 535 και Τσάτσος, Η Αίτησις Ακυρώσεως ενώπιον του ΣτΕ, 3η έκδοση, σελ. 362, παρα. 179).

35

40

Στην υπό κρίση υπόθεση ο λόγος ακύρωσης που πρόσθεσαν οι αιτητές στη γραπτή αγόρευσή τους, δεν αφορούσε την ίδια διοικητική απόφαση στην οποία προσέβαλαν στην αίτησή τους, δηλαδή

την απόφαση προαγωγής των ενδιαφερομένων μερών ημερ. 25.6.91, η οποία ήταν και η μόνη που κατατέθηκε στη δικογραφία. Ως εκ τούτου, ο πρόσθετος λόγος ακύρωσης απορρίπτεται.

5 Το Συμβούλιο Προσωπικού κλήθηκε να δώσει και πάλι τη συμβουλή του στην Αρχή για την πλήρωση τριών θέσεων Τομέαρχη Τεχνικού Προσωπικού. Η συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού δόθηκε στη συνεδρίαση ημερ. 4.6.91 (Τεκμήριο 2 στην ένσταση). Τόσο οι αιτητές όσο και τα ενδιαφερόμενα μέρη, περιλήφθηκαν στον
10 κατάλογο των υποψηφίων που κρίθηκαν ότι είχαν συμπληρώσει στις 7.12.85 τριετία στο βαθμό του Υποτομέαρχη και επομένως ήταν προάξιμοι με βάση τον Κανονισμό 10(1) και (4) των Κανονισμών του 1982, όπως τροποποιήθηκαν. Αιτητές και ενδιαφερόμενα μέρη κρίθηκαν επίσης ότι κατείχαν τα ελάχιστα ειδικά προσόντα
15 που προβλέπονταν από τους Κανονισμούς 8(1)(β)(α), ή και πληρούσαν το ισχύον πριν από τις 13.5.72 Σχέδιο Υπηρεσίας του Μηχανικού Ι και περιλήφθηκαν στο σχετικό κατάλογο.

20 Το Συμβούλιο Προσωπικού προχώρησε στη συνέχεια στην εξέταση των μέχρι τις 7.12.85 στοιχείων των προσωπικών φακέλων των υποψηφίων με γνώμονα, όπως σημειώθηκε, τις βαθμολογίες, τις παρατηρήσεις και συστάσεις των προϊσταμένων των υποψηφίων στο φύλλο ποιότητας/προαγωγής του Νοεμβρίου 1985 και μετά από σύγκριση και αξιολόγηση των υποψηφίων μεταξύ τους με βάση τα
25 κριτήρια του Καν. 10(7), επέλεξε 9 από τους 31 υποψηφίους ως τους επικρατέστερους, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονταν αιτητές και ενδιαφερόμενα μέρη. Μετά από περαιτέρω σύγκριση και αξιολόγηση των εννέα υποψηφίων, το Συμβούλιο επέλεξε επτά και προχώρησε σε περαιτέρω σύγκριση μεταξύ τους. Επειδή διαφάνηκε
30 πως το Συμβούλιο δεν μπορούσε να μορφώσει γνώμη και να προχωρήσει στην παροχή συμβουλής προς την Αρχή με βάση τα στοιχεία που υπήρχαν ενώπιόν του, συμπεριλαμβανομένου του περιεχομένου ενός μόνον φύλλου ποιότητας/προαγωγής, αποφάσισε να καλέσει ενώπιόν του τους Προϊσταμένους των επτά επικρατέστερων υποψηφίων. Ο Πρόεδρος του Συμβουλίου ενημέρωσε τους
35 Προϊσταμένους πως η παροχή συμβουλής του Συμβουλίου προς την Αρχή θα εγίνετο με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά τις 7.12.85 και τα μέλη του Συμβουλίου δεν υπέβαλαν νέες ερωτήσεις προς τους Προϊσταμένους, αλλά επέμεναν στις ίδιες
40 που είχαν υποβάλει στη συνεδρία της 29.7.89.

Πρώτῳ κλήθηκε και παρουσιάστηκε ο Προϊστάμενος του αιτητή Μιχαηλίδη και ενδιαφερόμενου μέρους Ιωακείμ, κ. Τσιάππας. Σε σχετική ερώτηση του Προέδρου του Συμβουλίου, αναφορικά με

τη σειρά προτεραιότητας, ο κ. Τσιόμπας κατάταξε πρώτο το ενδιαφερόμενο μέρος Ιωακείμ και δεύτερο τον αιτητή Μιχαηλίδη. Επίσης κλήθηκε και παρουσιάστηκε ο κατά τον ουσιώδη χρόνο άμεσα Προϊστάμενος του αιτητή Ανδρέου κ. Κυπριανού, ο οποίος ανέφερε πως ο αιτητής διοικούσε το Τμήμα του και εκτελούσε την εργασία του πολύ ικανοποιητικά κατά τον ουσιώδη χρόνο.

5

Στη συνέχεια κλήθηκε και παρουσιάστηκε ενώπιον του Συμβουλίου ο Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής της Αρχής, ο οποίος ήταν κατά τον ουσιώδη χρόνο ο έμμεσα Προϊστάμενος τόσο των αιτητών όσο και των ενδιαφερομένων μερών. Ο Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής έκρινε όλους τους υποψηφίους σαν πολύ καλούς με αξιόλογες δυνατότητες και πρόσθεσε πως κατά την άποψή του, δεν υπήρχε ουσιαστική διαφορά μεταξύ τους στην εν γένει υπηρεσιακή τους επίδοση και απόδοση. Σε σχετική ερώτηση που του υποβλήθηκε, ο Αναπληρωτής Γενικός Διευθυντής απάντησε πως λαμβάνοντας υπόψη όλα τα δεδομένα, οι καταλληλότεροι για πλήρωση των τριών κενών θέσεων ήταν οι κ.κ. Κιριμίτσης, Μιχαηλίδης και Ανδρέου.

10

15

Υπό το φως όλων των πιο πάνω δεδομένων, το Συμβούλιο έκρινε κατά πλειοψηφία, διαφωνούντος ενός μέλους και κατέταξε τους υποψηφίους κατά σειρά προτεραιότητας ως ακολούθως: 1. Χάρης Κιριμίτσης, 2. Μιχαλάκης Ανδρέου, 3. Στυλιανός Ιωακείμ, 4. Μιχαήλ Μιχαηλίδης, 5. Γεώργιος Τυλληρίδης. Στα πρακτικά καταγράφτηκε επίσης η θέση του διαφωνούντος μέλους. Η εισήγηση του Γενικού Διευθυντή, η οποία τέθηκε ενώπιον της Αρχής, περιείχετο σε έγγραφο το οποίο κατατέθηκε σαν Τεκμήριο 3 στην ένσταση. Στην εισήγηση του Γενικού Διευθυντή αναφέρθηκαν εν κατακλείδι τα ακόλουθα:

20

25

30

"Υστερα από διεξοδική μελέτη των πρακτικών του Συμβουλίου Προσωπικού και όλων των άλλων δεδομένων για τους υποψηφίους έχω διαπιστώσει ότι η γνώμη της πλειοψηφίας του Συμβουλίου Προσωπικού είναι από κάθε άποψη δικαιολογημένη και η κατάταξη των υποψήφιων σωστή, γι' αυτό και εισηγούμαι στο Συμβούλιο προαγωγή των υπαλλήλων Χάρη Κιριμίτση (1140), Μιχαλάκη Ανδρέου (80) και Στυλιανού Ιωακείμ (808) στη θέση Τομέαρχη Τεχνικού Προσωπικού, οι οποίοι υπερέχουν των υπόλοιπων υποψήφιων και είμαι πεπεισμένος ότι είναι καθόλα κατάλληλοι για πλήρωση των τριών κενών θέσεων."

35

40

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής στη συνεδρίασή του με ημερ. 25.6.91 (Τεκμήριο 1 στην ένσταση), με βάση τα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπικού, την εισήγηση του Γενικού Διευθυντή και

το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων στους οποίους περιλαμβάνονταν τα φύλλα ποιότητας/προαγωγής, προχώρησε σε αξιολόγηση και σύγκριση των υποψηφίων μεταξύ τους και έκρινε ομόφωνα την προαγωγή του υποψηφίου Κιριμίτη και των ενδιαφερομένων μερών Ιωακείμ και Τυλληρίδη, αναδρομικά από 1.1.86.

Είναι η εισήγηση του δικηγόρου των αιτητών πως, εφόσον ο Καν. 10(5)(β) της Κ.Δ.Π. 220/82 κηρύχθηκε *ultra vires* (βλ. *Nicos Demetriades and Others v. CYTA* (1988) 3 C.L.R. 1589), οι επίδικες προαγωγές έπρεπε να είχαν διενεργηθεί σύμφωνα με το νέο Καν. 10(5) της Κ.Δ.Π. 91/89, ημερ. 21.4.89, ο οποίος προνοεί ότι, "...προ πάσης προαγωγής η Αρχή ζητεί τη Συμβουλή του Συμβουλίου Προσωπικού και τις εισηγήσεις του Γενικού Διευθυντού ή του Αναπληρωτού του". Ο δικηγόρος των αιτητών υπέβαλε πως στην υπό εξέταση υπόθεση το Συμβούλιο Προσωπικού δε συμβούλευσε απλώς την Αρχή, αλλά αντίθετα, προέβη σε συγκρίσεις, αξιολογήσεις και κατατάξεις των υποψηφίων κατά σειρά προτεραιότητας, ενεργώντας καθ' υπέρβαση των εξουσιών του, όπως αυτές καθορίζονται στον Καν. 10 και εφαρμόζοντας τον Κανονισμό αυτό όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του.

Περαιτέρω, προβλήθηκε ο ισχυρισμός πως η όλη διαδικασία ενώπιον του Συμβουλίου έπασχε, για το λόγο ότι δε διενεργήθηκε η δέουσα έρευνα, δεν παρατέθηκαν τα στοιχεία που λήφθηκαν υπόψη για τον καταρτισμό των καταλόγων και κλήθηκαν οι Προϊστάμενοι των υποψηφίων για να εκφέρουν κρίσεις, στοιχείο νέο το οποίο δεν ανάγεται στο νομικό και πραγματικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο της ακυρωθείσας απόφασης.

Ο Καν. 10(5) των Κανονισμών δεν απαγορεύει με οποιονδήποτε τρόπο την κατάταξη των υποψηφίων με σειρά προτεραιότητας. Κατά την άποψή μου, η αξιολόγηση των υποψηφίων με βάση την υπηρεσιακή επίδοση και απόδοσή τους και η κατάταξη των επικρατέστερων κατά σειρά προτεραιότητας, ήταν ενέργεια απόλυτα επιτρεπτή. Η μέθοδος με βάση την οποία θα πρέπει να ενεργήσει το Συμβούλιο Προσωπικού για να διαμορφώσει τη συμβουλή του προς την Αρχή, δεν καθορίζεται στους Κανονισμούς, συνεπώς η μέθοδος αυτή επαφύεται στη διακριτική ευχέρεια του οργάνου (βλ. σχετικά, *Έλλη Χριστοδουλίδου v. ΑΤΗΚ* (1993) 4 Α.Α.Δ. 40).

Η εισήγηση των αιτητών ότι το Συμβούλιο δε συμβούλευσε απλώς, αλλά προέβη σε σύσταση των υποψηφίων, επίσης δεν μπορεί να ευσταθήσει για το λόγο ότι βάσει του Καν. 10(5), η συμβουλή αυτή δεν έχει επιτακτικό χαρακτήρα και δε δεσμεύει με

οποιοδήποτε τρόπο την Αρχή, η οποία προβαίνει σε δική της κρίση. Στην προκειμένη περίπτωση η Αρχή διενήργησε δική της έρευνα και κρίση για τους υποψηφίους, όπως γίνεται φανερό από τα πρακτικά της συνεδρίασής της ημερ. 25.6.91 και δεν ακολούθησε τη σειρά προτεραιότητας του Συμβουλίου Προσωπικού.

5

Σύμφωνα με τον Καν. 24(5) της Κ.Δ.Π. 91/89, "Το Συμβούλιον Προσωπικού δικαιούται επί παντός ζητήματος εισαγομένου εις αυτόνα καλή προς παροχήν πληροφοριών πάντα ιεραρχικώς προϊστάμενον του υπό κρίσιν προσωπικού ως και να ζητεί εγγράφως διασαφηνίσεις". Η απόφαση για κλήση των Προϊσταμένων των υποψηφίων προς παροχή διευκρινίσεων, ήταν ενέργεια η οποία ενέπιπτε στις εξουσίες που οι Κανονισμοί παρείχαν στο Συμβούλιο Προσωπικού. Διαφανώς ότι η ενέργεια αυτή εισήγαγε νέο στοιχείο κρίσεως που δεν ανάγεται στο καθεστώς που ίσχυε κατά τον χρόνο της ανακληθείσας πράξης. Όπως καταγράφτηκε και στα πρακτικά της συνεδρίασης του Συμβουλίου, τα μέλη του Συμβουλίου επέμειναν στις ίδιες ερωτήσεις που είχαν υποβάλει κατά τη συνεδρίαση της 29.7.89. Σε όλες τις περιπτώσεις διευκρινίστηκε ότι οι πληροφορίες που δόθηκαν από τους Προϊστάμενους αναφέροντο στην περίοδο μέχρι την 7.12.85 (βλ. σχετικά, *Χαράλαμπος Χ' Βασιλείου κ.ά. v. ΑΤΗΚ* (1992) 4 Α.Α.Δ. 4136).

10

15

20

Ο ισχυρισμός των αιτητών ότι ο Γενικός Διευθυντής δεν προέβη σε περαιτέρω έρευνα αλλά απλά υιοθέτησε την κρίση του Συμβουλίου Προσωπικού, βρίσκεται σε αντίθεση με τα πραγματικά γεγονότα. Η προσωπική γνώμη του Γενικού Διευθυντή ήταν σαφώς διατυπωμένη. Η διαφοροποίηση των εισηγήσεων του Γενικού Διευθυντή από εκείνη που είχε διατυπωθεί κατά τον ουσιώδη χρόνο της ακυρωθείσας πράξης, δεν ήταν ανεπίτρεπτη. Ένας από τους λόγους για τους οποίους είχε ακυρωθεί η πρώτη απόφαση ήταν το γεγονός ότι ελαμβάνετο υπόψη για τη διαμόρφωση κρίσης το Τμήμα και η Υπηρεσία όπου υπηρετούσαν οι υποψήφιοι, σε σχέση με το χώρο όπου υπήρχαν οι κενές θέσεις. Συνεπώς, με την αλλαγή των πιο πάνω κριτηρίων, η αλλαγή κρίσης και η νέα κρίση μετά την επανεξέταση ήταν επιτρεπτή.

25

30

35

Είναι εισήγηση των αιτητών ότι η καθ' ης η αίτηση Αρχή δεν προέβη στη δέουσα έρευνα σε σχέση με τα προσόντα, αξία και αρχαιότητα των υποψηφίων και η αναφορά στην υπεροχή σε απόδοση, επίδοση και ικανότητες, ήταν αόριστη και εσφαλμένη.

40

Η κρίση των υποψηφίων για προαγωγή γίνεται με βάση τα κριτήρια του Καν. 10(7) των Κανονισμών, ο οποίος αναφέρει τα

ακόλουθα:

5 "Αι προς προαγωγήν κρίσεις διενεργούνται εν όψει της υπη-
 ρεσιακής επιδόσεως και αποδόσεως και της εν γένει ουσιαστι-
 κής καταλληλότητος εκάστου, ελεγχόμενων εκ των στοιχείων
 του ατομικού του φακέλλου, εκ των φύλλων ποιότητος και των
 φύλλων προαγωγής αυτού, εν συνδυασμώ προς την προσωπι-
 κήν αντίληψιν των μελών της Αρχής περί του κρινομένου."

10 Τα κριτήρια τα οποία έλαβε υπόψη η Αρχή για τη διαμόρφω-
 ση κρίσης, ήταν τα νομοθετημένα. Η αρχαιότητα στην οποία
 αναφέρθηκαν οι αιτητές δεν αποτελεί κριτήριο προαγωγής, ούτε
 και εφαρμόζεται αναλογικά η νομολογία η οποία διαμορφώθη-
 15 λει για τους δημόσιους υπαλλήλους, όπου η αρχαιότητα αποτε-
 λεί ένα από τα θεσμοθετημένα κριτήρια.

20 Το Διοικητικό Συμβούλιο της Αρχής προχώρησε σε διεξοδική
 μελέτη όλων των δεδομένων για τους υποψηφίους· σύγκρινε
 τους υποψηφίους μεταξύ τους, προέβη στις δικές του κρίσεις
 και παρατηρήσεις αναφορικά με την επίδοση, απόδοση, κατάρ-
 25 τιση, εργατικότητα, ικανότητες, θεωρητικές και τεχνικές γνώ-
 σεις, ποιότητα εργασίας και ακαδημαϊκά προσόντα και ουσια-
 στική καταλληλότητα για εκτέλεση των καθηκόντων της θέσης.
 Το Συμβούλιο ανέφερε πως έλαβε σοβαρά υπόψη τις πρόσθετες
 25 πληροφορίες που δόθηκαν από τους Προϊσταμένους των υπο-
 ψηφίων και μελέτησε τα πρακτικά του Συμβουλίου Προσωπι-
 κού, την εισήγηση του Γενικού Διευθυντή και το περιεχόμενο
 των φακέλων. Το Συμβούλιο κατάγραψε, επίσης, την προσωπι-
 κή αντίληψη των μελών της Αρχής περί των κρινομένων.

30 Οι αιτητές απέτυχαν να αποδείξουν ότι υπερείχαν καταφανώς
 των ενδιαφερομένων μερών. Η Αρχή διενήργησε τη δέουσα έρευ-
 να και συγκεκριμενοποίησε όλα τα δεδομένα που μελέτησε και τα
 35 οποία αναφέροντο στον ουσιαώδη χρόνο, προήγαγε δε αναδρομικά
 τα ενδιαφερόμενα μέρη, όπως είχε υποχρέωση, από 1.1.86.

Η προσφυγή απορρίπτεται και η επίδικη απόφαση επικυρώ-
 νεται.

40 Οι αιτητές να πληρώσουν τα έξοδα, τα οποία να υπολογι-
 στούν από τον Πρωτοκολλητή.

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.